

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 13 OKTOBER 2009

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, EENENTWINTIGSTE KAMER, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging; onder meer de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent dd. @ waarbij de in verdenkinggestelde(n) werd(en) verwezen naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. D. Christiaan Kamiel Maria, mecanicien,
geboren te Deinze op (...), wonende te 9810 Nazareth, (...)
2. V. d. S. Johnny Eddy, veiligheidsagent,
geboren te Aalst op (...), wonende te 9620 Zottegem, (...)

VERDACHT VAN : te 9810 Nazareth op 20.09.2008

De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 3, 4, 5, 18, 19, 24, 27, 28 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden (zoals gewijzigd bij wet van 10 mei 2007) waarin onder discriminatie verstaan wordt elke vorm van opzettelijke directe discriminatie, opzettelijke indirecte discriminatie, opdracht tot discrimineren en intimidatie op grond van de beschermde criteria een persoon, binnen het domein bedoeld in art 5 §1,1°, met name de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten die publiekelijk beschikbaar zijn, gediscrimineerd te hebben op basis van één van de beschermde criteria zijnde nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting :

- de middelen en de conclusies van de BURGERLIJKE PARTEN:

C.. H. Ch., woonstkiezende op het kantoor van mr. F. Carron, in zijn eis tegen de beide beklaagden, voorgedragen door mr. Caroline Verschuere, advocaat te Gent, in plaats van mr. F. Carron, advocaat te 8700 Tielt, Nieuwstraat 6, die hem ter terechtzitting vertegenwoordigt;

Het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding, met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 38, in haar eis tegen de beide beklaagden, voorgedragen door mr. Caroline Verschuere, advocaat te Gent, in plaats van mr. E Carron, advocaat te 8700 Tielt, Nieuwstraat 6, die haar ter terechtzitting vertegenwoordigt;

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer B. Van Vossel, substituut-procureur des Konings;
- de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door mr. Melanie Van Ooteghem in plaats van mr. Ronny Brochez, advocaat te 9810 Nazareth, Dorp 40;
- de tweede beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf ;

STRAFRECHTELIJK

1. De feiten en hun kwalificatie

Op zaterdag 20 september 2008 om 00.35 uur wordt de politie verzocht zich te begeven naar dancing B. A. waar hen een persoon zou opwachten die omwille van zijn huidskleur niet binnen mag. Zij treffen daar C. H Ch. aan.

C. H. Ch. verklaart dat de portier hem in opdracht van zijn baas de toegang tot de dancing verbood omdat hij vechtpartijen wil vermijden. De portier kon hem wel niet zeggen waarom hij persoonlijk niet binnen mocht, maar hij vermoedt dat het te maken heeft met zijn afkomst. Zijn vriend Ibrahim, eveneens van vreemde origine, mocht wel binnen. Als uitleg daarvoor werd hem gezegd dat alleen vaste klanten binnen mochten.

Op advies van de politie is C. H. Ch. bereid om de plaats te verlaten om verdere problemen te vermijden.

Vervolgens vragen de verbalisanten aan de portier, V. D. S. Johnny om de uitbater te halen. De politie kreeg als antwoord dat hij de ingang niet kan verlaten omdat er dan ondertussen allochtonen de dancing binnen kunnen.

Wanneer D. Christian uiteindelijk wordt ingelicht van de klacht van een klant die niet binnenmocht, vraagt hij de politie : "Het was een makkak zeker ? " Nog voor het verhoor aanvangt vertelt hij dat hij wegens teveel vechtpartijen in zijn zaak beslist heeft om enkel nog de allochtonen binnen te laten die hij reeds kent en waar hij nog nooit problemen mee gehad heeft. Allochtonen die voor de eerste keer komen mogen niet meer binnen. Hij voegt daaraan toe dat hij dit niet in zijn verhoor vermeld wil zien en dat hij zal verklaren dat de reden van het verbod is dat hij al problemen met C.H. Ch.. gehad heeft in het verleden.

Om 01.23 uur volgt dan het verhoor van D.. Hij verklaart dan dat de toegang geweigerd werd omdat hij in het verleden reeds problemen kende met die persoon. Hij stelt dat er geen sprake is van racisme omdat er in zijn zaak op dat moment personen van vreemde origine zijn. Met die mensen had hij nog nooit problemen en ze zijn steeds welkom.

Diezelfde nacht deed zich nog een incident voor waarbij twee personen zich erover bekloegen dat hen op discriminerende wijze toegang tot het danscafé werd geweigerd.

Op 30 oktober 2008 wordt V. D. S. Johnny gehoord: omdat er in het verleden soms drie tot vier maal per nacht werd gevochten tussen allochtonen en omdat de druk op de politie te groot werd, heeft D. sinds een paar weken een nieuw beleid: hij laat alleen nog allochtonen toe die vaste klant zijn. Allochtonen die voor de eerste keer komen, worden geweigerd. Hij stelt zelf niet racistisch te zijn; hij heeft diverse vrienden van allochtone herkomst.

Er blijken in het verleden nog klachten wegens ongeoorloofde discriminatie te zijn geweest:

- op 10 december 2006. De klager mocht toen niet binnen. De uitleg was toen dat er te veel volk was.
- op 25 februari 2007. Twee personen mochten toen de instelling niet binnen. D. verklaarde toen het aantal vreemdelingen in zijn zaak te beperken tot 15 à 25 personen. Indien er meer binnenkomen zou dit voor problemen zorgen. Volgens D. vallen ze cliënteel lastig en gedragen ze zich arrogant. De strafvordering voor deze feiten verviel door het betalen van een geldsom.
- op 12 augustus 2007. De oproeper bekloeg zich dat de toegang werd geweigerd.
- 14 oktober 2007. Zes personen mogen niet binnen. De uitleg was toen dat er teveel volk was.
- 24 november 2007. De oproeper bekloeg zich dat de toegang werd geweigerd.
- 24 maart 2008, Vier jongeren wilden de dansgelegenheid betreden. D. S. Nathalie werd binnengelaten, haar allochtone vrienden werden geweigerd.

A. Abdelkarim, die klacht neerlegde, verklaart dat hij niet binnen mocht omdat hij geen lidkaart had. Hij vermeldt dat D. S. ook geen lidkaart had en wel binnen mocht.

Hij stelde vast dat nog andere mensen zonder lidkaart binnen mochten. Er werd ook geweigerd om hem een lidkaart te bezorgen.

D. S. bevestigt dat haar geen lidkaart werd gevraagd en dat haar vrienden werden geweigerd omwille van hun huidskleur.

D. verklaart op 23 september 2008 selectief op te treden bij het binnen laten van publiek en dit om vechtpartijen te vermijden. Hij gebruikt diverse criteria:

- kledij (mensen in trainingspak of met een pet mogen niet binnen)
- de voorgeschiedenis van de klant (mensen die problemen veroorzaakten mogen niet meer binnen).

Hij vermeldt niet dat een van die uitsluitingscriteria op de klager en zijn vrienden toepasselijk zijn.

D. benadrukt dat er in zijn zaak Noord-Afrikanen en Afrikanen zijn, die geen problemen maken en welkom zijn.

- 19 april 2008. A. Abdullah klaagt er over dat hij het danscafé niet binnen mocht. De portier vroeg hem naar een lidkaart die hij niet heeft. Hij vermeldt daarbij dat er normaal geen lidkaart wordt gevraagd en dat er andere mensen wel binnen mochten, zonder vertoon van wat dan ook.

Volgens D. zou hij sinds januari 2008 met lidkaarten werken. Hij zou drie personen hebben geweigerd omdat de instelling vol was en hij nu enkel vaste klanten binnen laat. Hij wijst op de aanwezigheid van vreemdelingen in zijn zaak, wat volgens hem racisme uitsluit.

In een latere verklaring, afgelegd op 23 september 2008, verklaart hij dat het lidkaarten systeem ondertussen werd afgeschaft.

Bij nazicht op 01 juni 2008 bleken in een volle gelagzaal twee personen aanwezig die, op zicht, van allochtone origine zouden kunnen zijn.

Op de inleidende zitting vroeg de rechtbank aan de Procureur des Konings om een overzicht van de vechtpartijen in de dansgelegenheid B. A. met vermelding van de betrokkenheid van vreemdelingen. Een dergelijk overzicht werd neergelegd ter terechtzitting van 15 september 2009. Daaruit blijkt dat de politie 28 maal diende tussen te komen wegens opzettelijk slagen in die instelling. Daarbij werden slechts viermaal vreemdelingen betrokken bij de moeilijkheden.

Gehoord op die laatste terechtzitting verklaarde D. dat hij het woord "makak" gebruikte uit frustratie. V. D. S. verklaarde toen dat C.H. Ch. al lastig deed, nog voor hij binnenkwam.

Meester VAN OOTEGHEM pleitte dat C. H. Ch. werd uitgesloten omdat hij in het verleden voor problemen had gezorgd. Op vraag van de rechtbank verduidelijkte zij dat er van die aangevoerde moeilijkheden geen getuigen waren.

2. Bespreking

2.1. Het standpunt van D. Christiaan.

De eerste beklagde voert aan dat hij vechtpartijen wenst te voorkomen door, onafgezien van hun huidskleur, bepaalde personen de toegang tot het danscafé te ontzeggen:

- personen die een training dragen
- personen die een pet dragen
- personen die reeds eerder voor amok hebben gezorgd in het danscafé,
- personen die zich arrogant, uitdagend of vechtlustig gedragen.

Daarnaast beperkt hij het aantal personen in zijn instelling.

Wat C. H. Ch. betreft stelt hij specifiek dat deze reeds eerder voor problemen had gezorgd.

In rechte beroept de eerste beklagde zich op artikel 9 van de Wet Racisme en Xenofobie van 30 juli 1981 en stelt hij dat er geen sprake is van indirecte discriminatie omdat zijn handwijze die aan de grondslag ligt van het indirect onderscheid objectief gerechtvaardigd wordt door een legitiem doel.

Hij vraagt aanvullend onderzoek:

1. hij wil onderzoek van de website van zijn danscafé, waarmee hij wil aantonen dat er wel veel mensen van vreemde origine in zijn instelling worden toegelaten
2. hij wil de voeging van de processen-verbaal en meldingen van geweld in zijn instelling omdat het niet ondenkbeeldig is "dat de in het straf dossier als slachtoffer aangeduide personen eerder reeds voorwerp uitmaakten van één dezer PV's (zij het dan als dader/stoker van gewelddaden)".

2.2. Het standpunt van V. D. S. Johnny,

De tweede beklagde stelt dat hij geen racist is en dat C.H. CH. al lastig deed voor hij binnenkwam.

2.3. Beoordeling door de rechtbank.

2.3.1. De vragen tot aanvullend onderzoek.

- Er wordt niet betwist dat de beklagden mensen van vreemde origine in het danscafé toelaten. Het onderzoek heeft dit zelfs bevestigd. Aanvullend onderzoek van het beeldmateriaal op de website van de instelling is daarom totaal overbodig.
- De eerste beklagde vraagt de voeging van stukken m.b.t. de vechtpartijen in zijn instelling. Hij stelt dat het "niet ondenkbeeldig" is dat de personen die over

discriminatie klagen dezelfde zijn als deze die betrokken waren bij gewelddaden in zijn instelling.

Dit is een loutere speculatie; de eerste beklagde maakt zijn bewering op geen enkele manier geloofwaardig.

Daarenboven is dit niet relevant voor het specifieke geval van C.H. Ch. (zie verder).

Tenslotte veronderstelt de vraag om stukken te voegen het bestaan van een politiek die alle personen betrokken in vechtpartijen zou treffen, zonder onderscheid. Nochtans zal hierna blijken dat een dergelijke neutrale politiek niet bestaat. Er is dus geen sprake van een gerechtvaardigd indirect onderscheid, maar wel van een ongeoorloofde directe discriminatie. Het is dan ook niet relevant te weten of de klagers inzake discriminatie betrokken waren bij gewelddaden.

- Besluit de twee vragen tot aanvullend onderzoek moeten als ongegrond worden afgewezen.

2.3.2. Het overig verweer van D. Christiaan.

Het verweer van de beklagden faalt zowel in feite als in rechte.

1. In zoverre er al een beleid zou bestaan om personen uit te sluiten die in het verleden voor problemen zorgden of die zich arrogant, uitdagend of vechtlustig opstellen, dan moet worden vastgesteld dat deze regel niet kon toegepast worden op C.H. Ch.. Er ligt immers geen enkel bewijs voor dat hij zich op een dergelijke wijze zou hebben gedragen. Het is dus duidelijk dat hij om andere redenen de toegang tot het danscafé werd ontzegd.

2. Analyse van de feiten wijst uit dat er geen sprake is van een gerechtvaardigd indirect onderscheid, maar wel van een ongeoorloofde directe discriminatie.

Het onderzoek toont aan dat C.H. Ch. ongunstiger werd behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie, op basis van zijn huidskleur, afkomst of etnische afstamming, zonder dat dit gerechtvaardigd wordt op grond van de artikel 8 (beroepsvereisten), 10 (positieve actie) of 11 (wettelijk voorschrift) van de wet van 30 juli 1981.

Het is niet zo dat hij het voorwerp uitmaakte van een ogenschijnlijk neutrale handelswijze die hem benadeelde in vergelijking met andere personen waarbij die handelswijze gerechtvaardigd werd door een legitiem doel, zoals ten onrechte aangevoerd in conclusies.

De feiten tonen aan dat er niet neutraal werd gehandeld, maar dat er een bewuste politiek werd gevoerd om mensen op basis van hun afkomst uit te sluiten.

- Toen de politie aan V. D. S. vroeg om de uitbater te halen, antwoordde hij dat hij zijn post niet kon verlaten omdat er ondertussen allochtonen de dancing zouden kunnen binnenkomen;

- toen D. werd ingelicht van de klacht gebruikte hij het woord "makak om de klager te omschrijven. Het is algemeen geweten dat dit woord in de dagelijkse omgangstaal gebruikt wordt om uiting te geven aan racistische vooroordelen. Dat D. het woord uit frustratie zou hebben gebruikt, verandert daar niets aan.
- Voor hij zijn verklaring aflegde en bij wijze van inlichting vermeldde D. aan de verbalisanten dat hij had beslist om enkel nog allochtonen binnen te laten die hij reeds kent en waar hij nooit problemen mee gehad heeft. Allochtonen die voor de eerste keer komen mogen niet meer binnen. Er was in die uitleg geen sprake van een algemene, objectieve handelswijze die alle nieuwkomers en problematische klanten zou treffen, maar enkel van een politiek die specifiek op allochtonen was gericht.
- Dat een dergelijke discriminerende politiek werd gevoerd en geen neutrale handelswijze blijkt ook uit de evolutie die leidde tot de maatregel die C.H. Ch. trof:
 - eerst kregen de klagers te horen dat ze niet binnen mochten omdat er teveel volk was;
 - later voerde hij een quotum in van 15 à 25 personen van vreemde origine in;
 - soms werd er geen uitleg gegeven;
 - hij probeerde ook een tijd met lidkaarten te werken, die blijkbaar alleen werden geëist van personen met een andere huidskleur dan de zijne;
 - tenslotte werden onder de klanten van allochtone herkomst nog alleen de vaste klanten toegelaten.

Deze feiten ontkrachten volledig de bewering van D. dat hij een beleid voert dat op iedereen van toepassing is en dat zou steunen op objectieve criteria zoals klederdracht of agressief gedrag. Zijn voorstelling van de feiten gaat in tegen de gegevens van het dossier.

Besluitend kan er worden gesteld dat D. van alle hout pijlen maakte om mensen op basis van hun nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of ethnische afstamming buiten te houden.

3. In rechte moet worden vastgesteld dat elk direct onderscheid op grond van een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of ethnische afstamming een strafbare directe discriminatie vormt (artikels 7 § 1 en 24 Wet Racisme en Xenofobie van 30 juli 1981).

De beklagde beroept zich niet op een van de rechtvaardigingsgronden vermeld in de artikelen 8, 10 en 11 van voornoemde wet. Hij beroept zich wel op de rechtvaardigingsgrond van artikel 9 van deze wet, doch deze is enkel van toepassing ingeval van een indirect onderscheid. Deze rechtvaardigingsgrond is derhalve niet van

toepassing in huidig geval, vermits we hier te maken hebben met een direct onderscheid.

D. wijst er op dat er alloctonen worden binnengelaten in zijn instelling. Dit is niet relevant. Er moet geen vergelijking worden gedaan tussen de leden van de groep gedefinieerd in functie van hun afkomst enz. die wel worden binnengelaten, met deze van dezelfde groep die worden geweigerd. Wat er moet gedaan worden is de toestand van die groep in zijn geheel te vergelijken met de toestand van de andere klanten, die niet behoren tot die groep, om na te gaan of zij ongunstiger worden behandeld dan een ander in een vergelijkbare situatie, op basis van één van de beschermde criteria.

Ten deze moet worden vastgesteld dat sommige klanten, gedefinieerd op basis van hun afkomst enz., worden toegelaten en anderen worden geweigerd, op basis van willekeurige en wisselende criteria. De groep als geheel wordt onderworpen aan willekeur.

Klanten die niet tot deze groep behoren worden niet onderworpen aan deze willekeurige selectie, wat D. ook moge beweren.

Dit onderscheid, willekeur voor de ene groep en toegang voor de andere, vormt een strafbare directe discriminatie.

4. Uit het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de betichting, zoals hierboven omschreven, in hoofde van de eerste beklagde naar eis van recht bewezen is.

2.3.3. Het verweer van V. D. S. Johnny.

1. V. D. S. stelt dat hij geen racist is omdat hij diverse vrienden van allochtone herkomst heeft.

De vervolging heeft niet tot doel de tweede beklagde te brandmerken als racist het doel van de strafprocedure bestaat er in na te gaan of er sprake is van een strafbare vorm van discriminatie. In dat verband geldt voor de tweede beklagde wat hierboven voor de eerste beklagde werd uiteengezet.

Het was V. D. S. die C.H. Ch. de toegang tot het danscafé verbood. Hij was het dus die het direct ongerechtvaardigd onderscheid toepaste en dient dus als mededader te worden beschouwd. Eventuele instructies van D. gelden niet als rechtvaardigingsgrond; V. D. S. maakt ook niet geloofwaardig dat D. morele dwang zou hebben toegepast.

Dat de tweede beklagde allochtone vrienden heeft leert ook niets over zijn ingesteldheid: het is dikwijls moeilijk te leven met de ultieme gevolgen van vooroordelen en deze consequent tot in het absurde toe te passen.

2. V. D. S. verklaarde ter terechtzitting op 08 september 2009 dat C.H. Ch. reeds lastig deed voor hij binnenkwam. Er moet worden vastgesteld dat hij deze uitleg niet gaf toen hij op 30 oktober 2008 werd gehoord. Toen verklaarde hij gewoon de

richtlijnen van de uitbater te hebben uitgevoerd. Verder stelt de rechtbank vast dat er geen enkele onpartijdige bevestiging van het beweerde lastig doen voorligt een dergelijk bewijs wordt ook niet aangeboden.

3. Uit het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de betichting, zoals hierboven omschreven, in hoofde van de tweede beklaagde naar eis van recht bewezen is.

3. De straftoemeting

Deze inbreuk wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 50 EUR tot 1.000 EUR of met een van die straffen alleen. Bovendien kan de veroordeelde overeenkomstig artikel 33 van het Strafwetboek tot ontzetting worden veroordeeld (Art24 en 27 van de Wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden).

Op 10 december 1948 werd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens aangenomen. In de preambule van deze tekst werd reeds gesteld:

"Overwegende, dat erkenning van de inherente waardigheid en van de gelijke en onvervreembare rechten van alle leden van de mensengemeenschap grondslag is voor de vrijheid, gerechtigheid en vrede in de wereld;

Overwegende, dat terzijdestelling van en minachting voor de rechten van de mens geleid hebben tot barbaarse handelingen, die het geweten van de mensheid geweld hebben aangedaan en dat de komst van een wereld, waarin de mensen vrijheid van meningsuiting en geloof zullen genieten, en vrij zullen zijn van vrees en gebrek, is verkondigd als het hoogste ideaal van iedere mens;..."

Meer bepaald over discriminatie kwam op 21 december 1965 het Internationaal Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie tot stand (goedgekeurd bij wet van 9 juli 1975, B.S. 11 december 1975). De aanhef van het Verdrag stelt

"Overwegende, dat alle mensen gelijk zijn voor de wet en aanspraak hebben op gelijke bescherming door de wet tegen elke vorm van discriminatie en tegen elke vorm van aanzetting daartoe, ...

Ervan overtuigd, dat elke leer die uitgaat van de superioriteit van een bepaald ras, wetenschappelijk onjuist op zedelijke gronden verwerpelijk en sociaal onrechtvaardig en gevaarlijk is, en dat rassendiscriminatie nergens, noch op theoretische, noch op praktische gronden, te verdedigen is, ...

Opnieuw bevestigend dat discriminatie tussen mensen op grond van ras, huidskleur of etnische afstamming een belemmering vormt voor vriendschappelijke en vreedzame betrekkingen tussen de naties, en de

vrede en veiligheid tussen de volkeren en de goede verstandhouding tussen de mensen, ook binnen een en dezelfde Staat, kan verstoren, ..."

Het is dan ook duidelijk dat discriminatie de fundamentele waarden van een geordende democratische maatschappij aantast.

3.1. Wat D. Christiaan betreft.

D. maakte het voorwerp uit van diverse politietussenkomsten ingevolge klachten van discriminatie. Ter terechtzetting was duidelijk dat hij nog steeds niet het discriminatoire van zijn handelen inziet zodat er te vrezen valt dat hij gewoon zal blijven voortdoen.

De procureur de Konings vordert een geldboete van 200 EUR.

Gelet op de wordingsgeschiedenis van de problematiek is dit een onvoldoende maatschappelijke reactie om hem ertoe te dwingen zijn handelwijze aan te passen. Naast de geldboete moet eveneens een gevangenisstraf worden voorzien.

Gelet op het relatief gunstig strafrechtelijk verleden en om de maatschappelijke integratie van de beklaagde niet in gevaar te brengen past het voor deze eerste inbreuk op de Wet Racisme en Xenofobie van 30 juli 1981 uitstel te verlenen.

De feiten zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of met één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar. De beklaagde heeft geen voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen.

3.2. V. d. S. Eddy

De procureur des Konings vordert een geldboete van 100 EUR.

V. D. S. heeft nog een blanco strafrechtelijk verleden. Mede gelet op zijn rol als uitvoerder van het discriminerend beleid bedacht door D. volstaat een geldboete zoals gevorderd.

BURGERRECHTELIJK.

De burgerlijke partij C.H. Ch.

1. De schadevergoeding.

De bewezen betichting ten laste gelegd van D. Christiaan en V. D. S. Johnny, staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagden zijn uitsluitend en hoofdelijk aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij C. H. Ch. geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Een vergoeding van 500 EURO, meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 september 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom tot de dag der betaling, meer de kosten, komt billijk en toewijsbaar voor.

2. De rechtsplegingsvergoeding.

De burgerlijke partij vordert de toekenning van de basisrechtsplegingsvergoeding die zij begroot op 400 EUR.

De vordering dient te worden gewaardeerd op 500 EUR, meer intresten, dit wil zeggen tussen 250 en 750 EUR. De basisrechtsplegingsvergoeding hiervoor bedraagt 200 EUR en niet 400 EUR.

De vordering is dan ook, wat de rechtsplegingsvergoeding betreft, rechtmatig en gegrond doch slechts ten bedrage van 200 EUR.

De burgerlijke partij **CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING**

1. De schadevergoeding.

De bewezen betichting ten laste gelegd van D. Christiaan en V. D. S. Johnny, staat in noodzakelijk oorzakelijk verband met de schadelijke gevolgen die door de burgerlijke partij werden geleden.

De beklaagden zijn uitsluitend en hoofdelijk aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij **CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING** geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade te vergoeden.

Een vergoeding van 1 EURO, meer de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 september 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom tot de dag der betaling, meer de kosten, komt billijk en toewijsbaar voor.

2. De rechtsplegingsvergoeding.

De burgerlijke partij vordert de toekenning van de basisrechtsplegingsvergoeding die zij begroot op 150 EUR.

De vordering dient te worden gewaardeerd op 1 EUR, meer intresten, dit wil zeggen tot 250 EUR. De basisrechtsplegingsvergoeding hiervoor bedraagt 150 EUR.

De vordering is dan ook rechtmatig en gegrond.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 2, 3, 25, 38, 40, 41, 44, 45, 50, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1, 8 en 14 §1 wet van 29 juni 1964;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);
art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek;
alsmede de artikelen en wetsbepalingen vermeld in de dagvaarding.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK

STRAFRECHTELIJK.

D. Christiaan

Veroordeelt de beklaagde D. Christiaan voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting, tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van 6 (ZES) MAANDEN en tot een GELDBOETE van 200 (TWEEHONDERD) EURO.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op 1;100 DUIZEND HONDERD) EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen -vervangen worden door een gevangenisstraf van 14 (VEERTIEN) DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wett betreft de uitgesproken HOOFDGEVANGENISSTRAF van 6 (ZES) MAANDEN zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR, te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december

1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001,

V. d. S. Johnny

Veroordeelt de beklaagde V. d. S. Johnny voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting, tot een GELDBOETE van 100 (HONDERD) EURO.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op 550 (VIJFHONDERDVIJFTID) EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 8 (ACHT) DAGEN.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

DE KOSTEN

Veroordeelt de beklaagden HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 56.62 EURO.

BURGERRECHTELIJK.

De burgerlijke partij C. H. Ch.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij C. H. Ch. toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de beklaagden D. Chrisitaan en V. d. S. Johnny HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 500 (VIJFHONDERD) EURO. te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 september 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de beklaagden D. Chrisitaan en V. d. S. Johnny HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding begroot op 200 EUR.

Wijst het anders en/of meer gevorderde af als niet gegrond.

De burgerlijke partij CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING

Verklaart de eis van de burgerlijke partij CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING toelaatbaar en gegrond.

Veroordeelt de beklaagden D. Chrisitaan en V. d. S. Johnny HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij de som van 1 (EEN) EURO. te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 20 september 2008 tot heden en vanaf heden met de gerechtelijke moratoire intrest aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intrest tot de dag der betaling, meer de kosten.

Veroordeelt de beklaagden D. Chrisitaan en V. d. S. Johnny HOOFDELIJK om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding begroot op 150 EUR.

Aldus gewezen en uitgesproken in de openbare terechtzitting van DERTIEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN NEGEN.

Aanwezig

- De heer Alain BLOCH, ondervoorzitter, voorzitter van deze kamer;
- Mevrouw Caroline BLOMME, substituut-procureur des Konings;
- Mevrouw Linda DE WISPELAERE, griffier.

Linda DE WISPELAERE

Alain BLOCH